

PARTACTWO (1) *sb n*

G sg partactwa.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

*Bycie partaczem, tj. człowiekiem, który źle pracuje z powodu niedouczenia: ten kthory fie w fzkole nye douczy thego czegoby myał vrozłfy vzywác/ nye thák yákoby myáło być/ á potrzebáby było/ ále yáko pártácž póspolicye zwykł/ wtem fie wytáwi. Ktorego pártáctwá áby fie każdy vchronił/ nyechay w náukách čás dobry vczyni *GliczKsiqž* N3.*

ZCh